

Løgtingið og stýrisskipanin

Oddagrein

STÝRISSKIPANARLÓGIN hevur nú virkað við fullari megi eina tíð. Endamálið við lógini var at gera eitt greitt tryði av valdinum: lóggevandi, úttinnandi og dømandi valdinum.

FYRITREYTIARNAR fyrir at lógin skuldi virka vóru, at løgting og landsstýri skuldu fáa eina góða og vælvalfiserada umsiting, so rættartrygðin hjá tí einstaka og dygdin av lóggávurbeiðinum var í lagi.

HVUSSU hevur so gingið? Ikki sum ætlað. Orsøkirnar eru óivað fleiri. Ein orsøkin er helst tann, at lógin er ov ógreið. Tá ið ein eygleiðari í sjónvarpinum nú eitt kveldið helt, at lögmaður dugdi betur at »brúka« lógina enn aðrir, so er hettar ikki kjarnin í málinum. Ein lóg skal nevniliga vera so greitt skrivað, at tað skal ikki verða talan um hvør »dugur« at brúka hana.

GONGUR lögmaður ímóti endamálinum í lógini, so er at koyra hann til hús og geva tinginum kvalifiserada umsiting, so lógir verða gjørdar, sum útløka »smartness«. Ein lóg skal vera so greið, at tað skal ikki verða avgerandi, hvør lesur hana. Tingið skal gera sitt arbeiði til lítar. Vit eiga at virða tigarbeiðið so mikið nógv, at hettar framyvir ikki kann góðtakast sum partiðarstarv ella vinstrahondsarbeiði. Hettar má vera ein avleiðing av tí skammiliga sjónleiki vit siggja í dag.

TÁ IÐ teir gomlu politikarnir tjakaðust í tinginum plagdu teir onkuntíð at taka tí »at lág er tingsins gátt« um ein óargaligan mótstøðumann. Teir hugsaðu um tingsins tign. Verður hugsað um tað nú á døgum í sambandi við nýggju stýrisskipanar lógina? Ógvuliga lítið.

LØGTINGIÐ hevur valt landsstýrið sína vegna at umsita. Væl at merkja at fremja eina tignarlaga umsiting. Tað, sum vit hava sæð higartil, er kaos, rok og skandalur í umsitingini.

EINGIN ivi er um, at okkurt av hesum endar hjá tí danska dómsvaldinum. Tapa teir valdu umsitarir í Tinganesi, so má sigast at formansskapurin vegna tingið hevur forsømt sína eftirlitsskyldu. Fyri okkara tignarlaga ting ein vanærlig skomm og fyrir formansskapin ov lág gátt.

Sosialurin

Lesarabrøv

Farið endiliga í verkfall!

Í »Sosialinum« leygardagin er ein samrøða við Ingeborg Vinther, har hon vegna arbeiðarafelagini höttir við verkfalli kring landið, um ein samfelagsbólkur fær skattalætta framum øll hini. Henni so líkt so vit hon í byrjanini av samrøðuni ikki út við, at orsøkin til hesa höttan er tann áheitan sum Fiskimannafelagið hevur havt á landsstýrið um skattalætta fyrir fiskimenn. Men seinast í samrøðuni fellur hon tó í felluna hjá blaðmanninum. Hann vísti til sjónarmiðið hjá FF um, at fiskimenn eru avskornir frá nógvum av teimum møguleikum, sum samfelagið hevur at bjóða. Hertil svarar Ingeborg, »men tey hava hjúnafelaga og børn, sum gera fulla nýttu av samfelagsins tilboðum«. Sjálvst uttan hesa ásanann hevði eingin ivi verið um, at henda verkfallshóttan var vend móti fiskimonnum. Og helst av óvart vátta Ingeborg

Vinther hetta sjálv.

Tað sum fiskimannafelagið hevur gjørt er at venda sær til landsins myndugleikar við teimum grundgevingum, sum vit meta undirbyggja okkara áheitan. Hesi kunnu ikki vera heilt av leið, tá hugsað verður um, at í okkara grannalondum verða slíkir lættar veittir við somu grundgevingum, sum vit hava ført fram. Okkara áheitan fær so eina politiska viðgerð og verður framd um meiriluti er fyrir hesum máli.

Sjálvsagt hava arbeiðarafelgini fullan rætt til at hava sína hugsan um hetta mál og eisini at seta tey fram, og tá vilja teirra sjónarmið gerast ein partur av viðgerðini. Men tá hesi beinleiðis hóttu við verkfalli fyrir at forpurra hetta mál havi eg bert ta viðmerking, at eg havi ikki orð fyrir hesum! Tað er eingin loyna, at tað eru fleiri bólkir í samfelagnum sum sleppa lættari

í skatti enn aðrir. Nevntast kunnu teir sum sigla undir DFS, og handverkarar í út-londum. Fyri ikki at tala um tingmenn, sum búgva uttanfyri Havnina, men sum annars arbeiða í Havn. Hesum hava arbeiðarafelgini óinbært einki at siga til. Men tá talan er um at veita fiskimonnum viðbót fyrir »heimstaðarsakn« skulu arbeiðarar fara í verkfall! Verkfall móti teimum sum leggja kropp til at útvega samfelagnum inntøkur og arbeiðarum arbeiði. Móti teimum sum ikki eru við hús størsta partin av árinum, og sum mugu sova í eini rullandi koyggju meðan arbeiðarin svevur undir liðini á sínum hjúnarfelaga. Móti teimum sum onga fasta arbeiðstíð hava og sum eru í vinnu flestu vikuskifti. Móti teimum sum eru heimanifrú upp til fleiri mánaðar í senn og sum sundum leggja í náttarmyrkri alt samdøgríð og millum ísfjall fyrir at liv-

bjarga sær og fyrir at útvega samfelagnum inntøkur.

Men farið tit endiliga í verkfall. Tá skulu tit fáa at siggja hvør ið hevur meira brúk fyrir hvørjum! Eitt slíkt verkfall fer ikki at nerva fiskimenn tað allarmínsta. Og tað verður spennandi at siggja hvussu nógv verður at gera á flakavirkjunum, tá eingir fiskimenn lata teimum rávøruna.

Og helst eru arbeiðarnir altráir eftir at sleppa at leggja arbeiðið niður. Tær væleydnaðu blokadurnar hjá Ingeborg seinastu tíðina hava uttan iva sannført teir um, at loysnin á allar trupulleikar hjá arbeiðarum man vera at sleppa at »leggja arbeiðið niður um alt landið«. At gera hetta móti fiskimonnum er í hvussu er ein nýhugsan á hesum øki.

Óli Jacobsen

Nú vóru so aftur boð eftir útróðrinum!!!

Hesaførð við einari generalisering av grovasta slag, og »jeg alene vide« úttalilsir, ið bert kunnu tæna einum endamáli: At drepa hugin til framhaldandi at koma við tí feskasta fiskinum. Onkur, sum virði farið eitt sindur longur, kundi sagt: Og fáa eitt gott argument fyrir at halda fiskaprisinum niðri.

Ofra hevur verið funnist at søluviðinum í Føroyum. At tað hevur verið ov stívt og illa samskipað, men soleiðis tykst ikki vera við keypsliðnum. Nú værfiskurin, og harvið øktar veiði-

nøgdir standa fyrir durum, tykstast nógvur kreftir at vera sameindar við tí endamáli at fáa henda fiskin so biliga sum møgulegt. Hesin útróðrarfiskur, ið sum tann einasti ongan møguleika hevur fyrir at fara ókontrolleraður av landinum. Hann verður innvegdur her og gevur møguleika til at verða virkaður í landinum, arbeiðsfólki og búskapinum at gagni.

Kollektivur straffur, tað at straffa allar fyrir tað, ein ger, verður vanligja ikki praktiseraður í siviliseraðum londum. Tað sær tó ikki út

til at vera galdandi fyrir okkum, tíverri. Sæla av fiski má vera ein sak millum keypara og seljara, og skulu vit halda okkum til tað, so er tað einasta rætta at teir, ið gera sær ómak, ikki koma undir sama straff sum teir, ið hava eina meira tilvildarlaga stýring. Kanska er tað lættari at halda prisin niðri við hinum systeminum!!!

Eg eri ikki í óðini, bert eri eg eitt sindur bilsin um, at keypararnir her á landi riða so lágt, at teir heldur blaka seg út í eitt fjølmálakjak, heldur enn at finna fram til, hvar feilurin er og

so loypa á har og bert har.

Útróðrarfiskur varð í langa tíð bert nýttur sum í-fylla í stórproduktiónina, men tibet er orsøk til at halda so er ikki longur alla-staðni. Tá flakavinnan, ið er tann, sum kemur tí lidnu vøruni nærmast, sigur frá tí feskra roykinum av útróðrarfiski, so trúgva vit heldur henni.

Hetta bræv er grundað á niðurstøðu, gjørd á fundi í Tvøroyrar Útróðrarfelag 26/1-97.

Chris Jan Michelsen

»Guds barn ella Djevulsins barn«

Tað er ikki hissini ákætur, ið Dánjal Gaardlykke loyvir sær at festa á blað.

Undir heitinum »Ein viðmerking/ávaring um Bahá'ís« (Dimmalætting 24/1-97) leggur Dánjal Gaardlykke á alt og øll, ið ikki samljóða við hansara persónliga tulkning av kristindóminum.

»Allir hesir sokallaðu profetar – Muhammed,

Buddha, Krishna, Bahá'u'lláh o.s. – eru einki annað enn tjóvar og ránsmenn«, skrivur Dánjal Gaardlykke.

Slíkt eru ikki smávegis ákætur, og tað uttan minsta vet av grundgevingum, tí-anheldur keldum! Mær vitandi er tó einki, sum bendir á, at ákæturnar hava nakað við sannleika at gera. Tvørturímóti. Eg vil kalla tær

grovar injuriur, enn tá móti navngivnum persónum, ið eru ógvuliga høgt í metum millum milljónum av fólki!

Míni ráð til Dánjal Gaardlykke skulu tí vera: »Kunna teg um víðurskiftini, áðrenn tú dømir«. Og var tað ikki Jesus, sum segði: »Elska næsta tín sum sjálvan teg«, og at við tí dóminum, ein domir, skal ein sjálvur verða dømdur?

Hví Dánjal Gaardlykke leggur so stóran dent á at býta heiminn sundur í svart móti hvítum, má standa fyrir hansara egnu rokning. Eisini tá hann velur skriftstøð úr Biblíuni, so sum 1. Jóh. 5,12: »Antin ert tú eitt Guds barn, ella ert tú eitt Djevulsins barn«.

Búi Danielsen

Blindastovnur Føroya

hevur opið mánadag-fríggjadag kl. 9-16.
Telefon 18222.

Barna- og ungdomstelefonin

hjá Barnabata/Reyða Krossi svarar mánadag frá kl. 16-18. Tlf. 10645.